

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Ігоря Родіоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, частин першої, другої, пункту 2 частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
7 вересня 2021 року
№ 117-1(II)/2021

Справа № 3-135/2021(302/21)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровської Галини Валентинівни – головуючої,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Ігоря Родіоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, частин першої, другої, пункту 2 частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Дмитренко І.Р. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 8, 16, 17, 19, частині третій

статті 22, статтям 24, 46, 49, частині другій статті 55, статті 56, пункту 8 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини шостої статті 12, частин першої, другої, пункту 2 частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 3 частини шостої статті 12 Кодексу справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацевдатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пілг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пілг віднесено до категорії справ незначної складності.

Відповідно до положень частини першої статті 257 Кодексу справи незначної складності розглядаються за правилами спрощеного позовного провадження.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Дмитренко І.Р. перебуває на обліку в Управлінні праці та соціального захисту населення виконавчого комітету Центрально-міської районної у місті Кривому Розі ради (далі – Управління) як учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесений до категорії 1, має статус особи з інвалідністю II групи.

У березні 2019 року Дмитренку І.Р. було виплачено щорічну допомогу на оздоровлення за 2019 рік у розмірі 120 грн. Листом від 4 червня 2019 року Управління повідомило його про те, що розмір щорічної допомоги на оздоровлення громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи та мають статус осіб з інвалідністю II групи, визначено Постановою Кабінету Міністрів України „Про щорічну допомогу на оздоровлення громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 12 липня 2005 року № 562 зі змінами і становить 120 грн.

Не погоджуючись із розміром виплаченої щорічної допомоги на оздоровлення, Дмитренко І.Р. звернувся до Дніпропетровського окружного

адміністративного суду з позовом до Управління, в якому просив, зокрема, визнати дії Управління щодо відмови в перерахунку йому щорічної одноразової допомоги на оздоровлення за 2019 рік у порядку статті 48 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами (далі – Закон) протиправними, а також зобов'язати Управління здійснити відповідний перерахунок і виплатити йому вказану допомогу на оздоровлення у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат (20 745 грн).

Дніпропетровський окружний адміністративний суд рішенням від 7 квітня 2020 року, залишеним без змін постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 4 листопада 2020 року, в задоволенні вказаних позовних вимог відмовив. Суди першої та апеляційної інстанцій дійшли висновку про неможливість застосування статті 48 Закону у редакції, наведеній Дмитренком І.Р., оскільки вона є нечинною, тому Управління, здійснюючи нарахування та виплату Дмитренку І.Р. щорічної допомоги на оздоровлення, діяло відповідно до норм чинного законодавства України.

Не погоджуючись із цими судовими рішеннями, Дмитренко І.Р. звернувся з касаційною скаргою до Верховного Суду. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 27 квітня 2021 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Дмитренка І.Р. на постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 4 листопада 2020 року, керуючись приписами пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення у справі незначної складності, що не підлягає касаційному оскарженню. За оцінкою Верховного Суду, виняткових обставин касаційного оскарження судових рішень у справах незначної складності Дмитренко І.Р. не навів.

Автор клопотання стверджує, що встановлені законодавцем обмеження права громадян України на звернення до Верховного Суду не дали йому можливості оскаржити рішення судів першої та апеляційної інстанцій щодо відмови йому як учаснику ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесеному до категорії 1, який має статус особи з інвалідністю II групи, в

отриманні щорічної одноразової допомоги на оздоровлення за 2019 рік у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат та унеможливили повне дослідження судом обставин справи.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що остаточним судовим рішенням у справі Дмитренка І.Р. є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 27 квітня 2021 року.

До Конституційного Суду України конституційна скарга Дмитренка І.Р. надійшла 13 серпня 2021 року, тобто строк її подання пропущено. Автор клопотання вказав у конституційній скарзі, що повний текст остаточного судового рішення у своїй справі він отримав лише 12 травня 2021 року, однак клопотання про поновлення пропущеного строку не висловив.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Дмитренко І.Р. не дотримав вимог пункту 2 частини першої, частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Ігоря Родіоновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, частин першої, другої, пункту 2 частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**